

redelijk. Een goede relatie tussen beide steden werd bemoeilijkt door het Dordtse stapelrecht, waarover tussen de veertiende en de zestiende eeuw voortdurend conflicten bleven bestaan⁴⁵⁶). Op 7 november 1429 was de Dordtse stapel onderwerp van gesprek geweest op een dagvaart te Leiden⁴⁵⁷). Enkele weken daarvoor had Dordrecht aan andere Hollandse steden verzocht twee of drie leden van hun bestuur te zenden. Rotterdam zal hier weinig voor gevoeld hebben, want het stuurde eerst een bode naar Dordrecht om te zien of de andere steden aan deze oproer gehoor gegeven hadden⁴⁵⁸). Blijkbaar was dit wel het geval, zodat de schout Wouter Jansz. en burgemeester Hughe Nachtegael op 25 oktober naar Dordrecht vertrokken⁴⁵⁹). Het onderwerp van deze besprekingen is ongetwijfeld de Dordtse stapel geweest, één van de agendapunten van de in Leiden te houden dagvaart. Dordrecht zal met de andere steden van te voren over deze zaak hebben willen spreken.

In de winter 1429/30 steunde Rotterdam Dordrecht in een geschil met de legeraanvoerder Jan van Uutkerke, die Dordtse landpoorters in de Krimpenerwaard gevangen genomen en naar het kasteel van Gouda gevoerd had, wegens moeilijkheden over de betaling van de bede. Dordrecht vroeg Rotterdam om hulp. Op 14 december gingen de schepenen Everaet Claesz. en Pieter Geen naar Dordrecht. Nadat zij in Rotterdam teruggekeerd waren en verslag hadden uitgebracht, zond het stadsbestuur een bode naar Dordrecht om te melden dat Rotterdam bereid was te helpen⁴⁶⁰). Op 20 december ging stadssecretaris Hobbe Willemsz. naar Leiden om de tesorier en de raden namens Dordrecht te vragen de zaak op te schorten totdat de hertog van Bourgondië in Holland zou komen. Zij antwoordden dat zij inmiddels meester Joost van Steeland naar Gouda hadden gezonden in verband met deze zaak⁴⁶¹).

In het voorjaar van 1430 ontstonden enige moeilijkheden over een schip, geladen met kalk, gekocht door Rotterdam ten behoeve van de stad en de kerk, dat geen toestemming kreeg naar Rotterdam te varen. Over deze zaak – waarvan de afloop niet bekend is – werd een bode naar Dordrecht gezonden⁴⁶²). Uit dit alles blijkt, dat de verhouding met Dordrecht, ondanks de steun die de steden elkaar gaven, wanneer zij in moeilijkheden verkeerden⁴⁶³), door het Dordtse stapelrecht voortdurend bemoeilijkt werd.

Opvallend is de goede verhouding met *Gouda*, kort daarvoor nog een gevreesde vijand van Rotterdam. Vertegenwoordigers van het Goudse stadsbestuur, die een burgeres uit die stad begeleidden, die in Rotterdam voor de dijkgraaf moest verschijnen, werden door het